Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img
src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

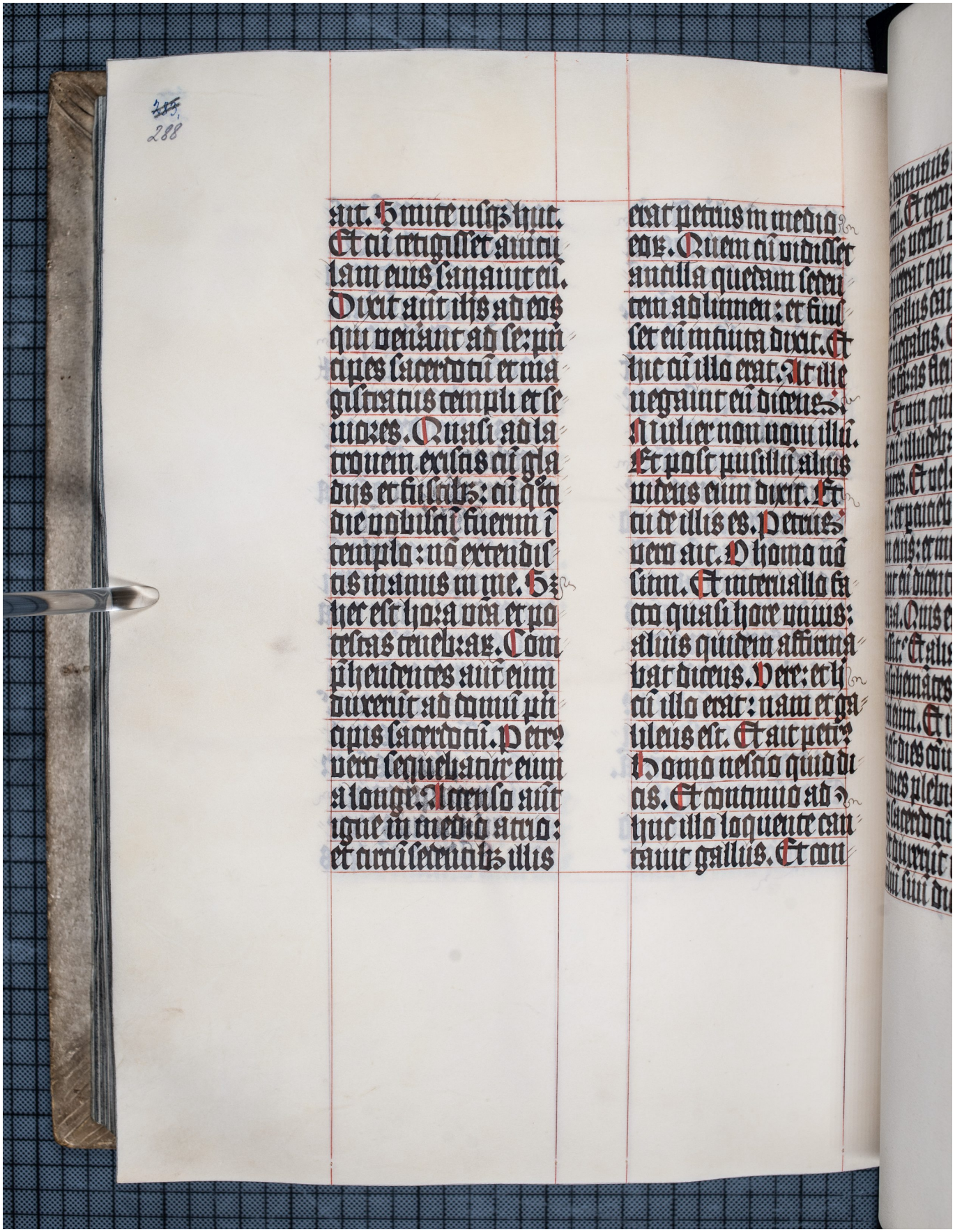

288

aut. Hinc usq; huc.
Et cū tetigisset aurem
ipsius eius sanauit eū.
Dixit autē ihs ad eos
qui ueniant ad se: pn̄
cipes sacerdotū et ma
gistratus templi et se
niores. Quasi ad la
tronem egressi estis cū gla
dis et fustibus: cū q̄tidie
uobiscū fuerim i
templo: nō extendis
tis manus in me. Hi
hec est hora uōa et po
testas tenebrarū. Com
prehendentes autē eum
duxerūt ad domū pn̄
cipis sacerdotū. Petrus
uero sequebatur eum
a longe. Accenso autē
igne in medio atrio:
et cū sederent illis
erat petrus in medio
eorū. Quem cū uidisset
ancilla quedam seden
tem ad lumen: et fixis
set eū intuita dixit. Et
hic cū illo erat. At ille
negauit eū dicens.
Mulier non nouī illū.
Et post pusillū alius
uidens eum dixit. Et
tu de illis es. Petrus
uero ait. O homo nō
sum. Et interuallo fa
cto quasi hore unius:
alius quidem affirma
bat dicens. Ver: et hic
cū illo erat: nam et ga
lileus est. Et ait petrus
Homo nescio quid di
cis. Et continuo adhuc
illo loquente can
tauit gallus. Et con